

Załącznik nr 8. Instrukcja przeprowadzenia i rozliczenia inwentaryzacji.

Załącznik nr 9. Opis zasad obowiązujących w ZSEiT przy realizacji zadań finansowanych z wykorzystaniem środków pomocowych z Unii Europejskiej.

W jednostce przyjęto metodę liniową amortyzacji dla wszystkich środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych których wartość wynosi 10 000 zł lub więcej. Odpisów amortyzacyjnych dokonuje się jednorazowo na koniec roku obrotowego, według stawek dla poszczególnych (KŚT). Stawki określone w przepisach o podatku dochodowym od osób prawnych.

Środki trwałe wycenia się w wartości początkowej w zależności od sposobu nabycia:

- ceny nabycia obejmujące cenę zakupu powiększoną o koszty związane z zakupem,
- kosztu wytworzenia, - wartości rynkowej lub określonej w umowie,
- wartości określonej w decyzji właściwego organu w przypadku środków trwałych otrzymanych nieodpłatnie.

Wartość początkową środka trwałego powiększa się o wartość poniesionych nakładów na ulepszenia. Środki trwałe w budowie wycenia się w wartości poniesionych kosztów na inwestycje (budowa, przebudowa, adaptacja, modernizacja), w tym opłaty sądowe i notarialne. Umorzenia nalicza się od aktualnej wartości początkowej środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych. Umorzenie nalicza się od miesiąca następującego po miesiącu, w którym przyjęto środek trwały do użytkowania. Nie umarza się gruntów. Pozostałe środki trwałe oraz wartości niematerialne i prawne o niskiej jednostkowej wartości początkowej, podlegają jednorazowemu umorzeniu w pełnej wartości w momencie oddania do użytkowania.

Materiały: artykuły spożywcze zużywane do przygotowania posiłków, które stanowią zapas, wprowadza się na podstawie faktury zakupu na stan magazynu. W momencie wydania z magazynu do zużycia odnoszone są w ciężar kosztów. Na dzień bilansowy rzeczowe składniki aktywów obrotowych wycenia się w cenie nabycia. Dla każdego składnika prowadzona jest ewidencja ilościowo-wartościowa. Inwentaryzacja przeprowadzana jest na koniec okresu sprawozdawczego. Rozchód rzeczowych składników wycenia się wg cen tych składników, które jednostka najwcześniej nabyła. Stany i rozchody materiałów wycenia się na poziomie ceny zakupu, stosując do wyceny rozchodu metodę FIFO. Środki pieniężne w kasie i na rachunkach bankowych wycenia się według wartości nominalnej. Inwentaryzację kasy przeprowadza się na koniec okresu sprawozdawczego. Salda rachunków bankowych winny być zgodne z wyciągami bankowymi. Ewidencja analityczna zapewnia możliwość ustalenia zobowiązań według poszczególnych kontrahentów w kwocie wymagającej zapłaty.

W 2019r, został utworzony odpis aktualizujący należności (załącznik nr 14